

חלק ט - פרשת פקודי		
מחוק מדבש	וילנא	יום
רכה-רלא	רלט ע"א	ראשון
רלא-רלו	רלט ע"ב	שני
רלו-רמג	רמו ע"א	שלישי
רמג-רמח	רמו ע"ב	רביעי
רמח-רנה	רמא ע"א	חמישי
רנה-רס	רמא ע"ב	שישי
רס-רסה	רמב ע"א	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

עלון מס' 219 | פרשת בא תשפ"ו

יו"ל בעדהשי"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

אפילו חטא קל שבקלים לא ימעט בעיני החיצונים להחטיא את האדם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲהַ פִּי אֲנִי הַכְּבִדְתִּי אֶת לְבוֹ וַגּוֹ', רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלְכוּן. כַּמָּה אֲצַטְרִיכוּ בְּנֵי נֶשֶׂא לְמַהֵךְ בְּאַרְחֵי דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִמְטַר פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, בְּגִין דִּיזְפוּן בְּהַ לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלִשְׁזָבָא לֹון מִכָּל קַטְרוּגִין דְלַעִילָא וְתַתָּא, בְּגִין דְהָא כַּמָּה דְאַשְׁתַּכְּחוּ מְקַטְרִגִין בְּעֵלְמָא לְתַתָּא, הָכִי נְמִי אֲשַׁתְּכַחוּ מְקַטְרִגִין לְעֵילָא דְקִימִי עַלְיָהוּ דְבְּנֵי נֶשֶׂא.

אֵינֹון דְעִבְדִּין פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא וְאִזְלִי בְּאַרְחַ מִישַׁר בְּדַחְלָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן, כַּמָּה אֵינֹון סְנִיגוּרִין

מתוק מדבש

שלא יקטרגו על נשמתם אחר פטירתם, ושל משה שלא יחטיאו אותם בעולם הזה, בגין דהא כמה דאשתכחו מקטרגין בעלמא לתתא לפי שכמו שאנו יודעים שנמצאים מקטרגים בעולם הזה, והם כמה אלפי פתות חיצונים שרודפים אחרי בני אדם להחטיאם כדי להפילם ברשעתם, ואלו המסיתים לא יחשיבו מה שיתנצחו מהאדם אלה פעמים, כנגד אחד באלה שיחטיאו אותו, ואפלו חטא קל שבקלים לא ימעט בעיניהם להחטיאו, הכי נמי אשתכחו מקטרגין לעילא דקימי עליהו דבני נשא כמו כן נמצאים מקטרגים למעלה שעומדים להשטין על האדם ואומרים פלוני עשה כן וכך, ואפלו דבר קל שבקלים הם מזכירים למעלה, ואפלו דבר מצוה אם נהנה בו האדם אפלו חלק מאלה אלפי אלפים חלקים, מיד המקטרג עומד ומעיד הרי פלוני נתן לי חלק כן וכך במצוה פלונית.

אבל איננו דעבדין פקודי אורייתא אותם בני אדם שעושים ומקיימים את מצות התורה, ואמר שאין העקר מעשה המצות אלא ואזלי בארחה מישר בדחלא דמאריהון שהולכים בדרך הישר ביראת קונם, והיינו שעוסקים במצות התורה ביישר, ונזהרים שלא יתערב

אפילו חטא קל שבקלים לא ימעט בעיני החיצונים להחטיא את האדם ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה פי אני הכבדתי את לבו וגו' לכאורה קשה מאחר שהקדוש ברוך הוא הכביד את לבו למה נענש, וכדי לתרץ קשיא זו רבי יהודה פתח ואמר פתח תחלה לפרש מה שכתוב אשרי העם יודעי תרועה פרוש אשרי העם שיודעים דרכי ה' למה מרע ומטיב על ידי מלאכים הלא הכל גלוי וידוע לפניו, יהוה באור פניך יהלכון אלו בני אדם שהולכים ועוסקים בתורה שהיא אור פני ה', להם נתגלה סוד זה אבל לא לאחרים כדמפרש ואזיל (קף) מפרש רב אבהו גאלאנטי לאלו הפסוקים בסוף המאמר, פי דהמשך המאמר לא מפרש זה הפסוקים אלו. והקדים ואמר כמה אצטריכו בני נשא למהך בארחי דקדשא בריך הוא עד כמה צריכים בני אדם ללכת בדרךיו של הקדוש ברוך הוא בקיום מצות עשין, ולמטר פקודי אורייתא ולשמור את מצות התורה בשמירה מלעבור על לא תעשין, בגין דיזכון בה לעלמא דאתי כדי שיזכו על ידי קיום התורה והמצות לעולם הבא, ולשזבא לון מכל קטרוגין דלעילא ותתא ולהציל אותם מכל המקטרגים של מעלה

דְּקִיּוּמִין עֲלֵיהֶוּ לְעִילָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (אויב לג כג) אִם יֵשׁ עָלָיו מְלָאָךְ מְלִיץ אַחַד מְנֵי אָלְךָ וְגו', וּכְתִיב וַיִּחַנְּנוּ וַיֵּאמְרוּ פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מְצֹאֲתֵי כֹפֶר, בְּגִין כִּף זַפָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּנָטִיר פְּקוּדֵי אוּרִיתָא.

אין רשות לחקור על הצורך במקטרגים וסניגורים בעליונים

אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיָא, אִי הָכִי אַמְאֵי אַצְטְרִיף הָכָא מְלָאָךְ דְּלִיהוּי סְנִיגוּרָא עֲלִיה דְּבַר נֶשׁ, וְהָא כְּתִיב (משלי ג כו) כִּי יְהוּ"ה יִהְיֶה בְּכַסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלֶךָ מִלִּכְד, וּכְתִיב (תהלים קכא ז) יְהוּ"ה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, דְּהָא חֲמֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כָּל מַה דְּבַר נֶשׁ עֲבִיד בְּעִלְמָא הֵן טַב הֵן בִּישׁ, וְכֵן הוּא אוּמַר (ירמיה כג כד) אִם יִסְתַּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוּ"ה.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, כְּלָא הָכִי הוּא וְדַאי, אָבַל הָא כְּתִיב (אויב ב ה) וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ,

מתוק מדבש

אַמְאֵי אַצְטְרִיף הָכָא מְלָאָךְ דְּלִיהוּי סְנִיגוּרָא עֲלִיה דְּבַר נֶשׁ לְמַה צְרִיף כָּאֵן מְלָאָךְ שִׁיְהִיהָ מְלִיץ טוֹב עַל הָאָדָם, וְהָא כְּתִיב עַל הַמְקַטְרִים אֶת מִצּוֹת הַתּוֹרָה כִּי יְהוּ"ה יִהְיֶה בְּכַסְלֶךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה מְבַטְחֶךָ, רְצוּנוֹ לֹמַר הוּא בְּעַצְמוֹ יִהְיֶה עִמָּךְ כְּשֶׁתְּבַטַּח בּוֹ וְתִקְנֶה אֵלָיו, וְשָׁמַר רַגְלֶךָ מִלִּכְד וְהוּא יִשְׁמַר רַגְלֶךָ שֶׁלֹּא תִלְכַּד בְּמִצְוֹת הַיָּצֵר הָרַע, וּכְתִיב יְהוּ"ה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע פְּרוּשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ יִשְׁמַר גַּם אֶת גּוֹפֶךָ מִכָּל הַזֶּקֶר רָע, וְאִם תֵּאמַר שְׁצַרִיף לְמְלָאָךְ לְהִלִּיץ עָלָיו קְדָם שְׂנוּדַע מְעַשְׂוֵי הַטּוֹבִים לְמַעְלָה, זֶה אֵינּוּ דְּהָא חֲמֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כָּל מַה דְּבַר נֶשׁ עֲבִיד בְּעִלְמָא הֵן טַב הֵן בִּישׁ שְׁהֵרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּאָה כָּל מַה שֶׁעוֹשֶׂה הָאָדָם בְּעוֹלָם בֵּין טוֹב וּבֵין רָע, וְכֵן הוּא אוּמַר הֲלֹא אֵף אִם יִסְתַּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ וְכִי אֲנִי לֹא אֶרְאֶה אוֹתוֹ נְאֻם יְהוּ"ה הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא נְאֻם ה', אִם כֵּן בְּמַקּוֹם שְׂנוֹסְתָר שֶׁם אֲנִי, וְרְצוּנוֹ לֹמַר מֵאַחַר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צוֹפֶה הַכֹּל אִם כֵּן לְמַה צְרִיף לְמְלָאָךְ שִׁימְלִיץ אוֹ שִׁישְׁטִין עַל הָאָדָם.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי חֲזִיָא כְּלָא הָכִי הוּא וְדַאי הַכֹּל כֵּן הוּא וְדַאי כְּמוֹ שְׁאִמְרַתְּ שֶׁהַכֹּל גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבַל דַּע שְׁאִפְלוֹ צְדִיק גְּמוּר יֵשׁ לוֹ מְקַטְרִגִים, צֵא וְלִמַּד מֵאִיּוֹב שֶׁהַעִיד הַפְּתוּב מִחִסְדוֹתוֹ וְנִלְכַּד בְּמִצְוֹת הַשָּׁטָן, הָא כְּתִיב הֲרִי פְתוּב כְּשֶׁקְטַרְגַּ הַשָּׁטָן עַל אִיּוֹב אָמַר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ פְרוּשׁ שֶׁתִּסְרְהוּ בְּמַכְאוֹב

בְּמַעֲשֵׂיהֶם מִחֲשֶׁבָה זָרָה שֶׁל אִיזוֹ כּוֹנֵה שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי הַמְעַרְבֵי שׁוֹם מִחֲשֶׁבָה בִּירְאֵת חֲטָאוֹ אוֹ בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת, הוּא עוֹבֵד לְזוּלַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִיד הַחִיצוֹנִים נִמְצְאִים עִמוֹ, כְּמָה אֵינּוֹן סְנִיגוּרִין דְּקִיּוּמִין עֲלֵיהֶוּ לְעִילָא כְּמָה מְלָאָכִים קְדוּשִׁים שְׁעוֹמְדִים וּמְלִיצִים וּמְלַמְדִים זְכוּת עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה כְּמָה דְּאֵת אָמַר שְׁכַפְּשֵׁר יִהְיֶה הָאָדָם נִדוֹן בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, אִזּוֹ אִם יֵשׁ עָלָיו מְלָאָךְ מְלִיץ אַחַד מְנֵי אָלְךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל, פְּרוּשׁ אִם יִמְצֵא עָלָיו מְלָאָךְ מְלַמֵּד זְכוּת וּמְלִיץ טוֹב, וְאֵף אִם הַמְלָאָךְ הַזֶּה הוּא אַחַד מִן אֲלֹף, כִּי תִשַׁע מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְתִשְׁעָה מְלַמְדִים עָלָיו חוֹבָה וְהוּא לְכַדוֹ מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת, וּכְתִיב וַיִּחַנְּנוּ פְרוּשׁ עִם כָּל זֶה יְחוּנְן אוֹתוֹ הַמְקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּאמְרוּ לְמְלָאָךְ הַמְלִיץ פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת פְּדָה אוֹתוֹ מִרְדַּת שַׁחַת, מְצֹאֲתֵי כֹפֶר כִּי הַזְכוּת וְהַיִּשָּׁר הַהוּא מְצֹאֲתֵי דֵי פְדִיּוֹן נַפְשׁוֹ, עִם כֵּן רַבּוֹ מְלַמְדֵי הַחוּב, כִּי הַיִּשָּׁר הַהוּא לְגִדּוֹל וְרַב יַחֲשֵׁב וַיִּכְרִיעַ אֶת הַכֹּל (מְנוּלוֹת), בְּגִין כִּף זַפָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּנָטִיר פְּקוּדֵי אוּרִיתָא כְּשֶׁכִּיל זֶה אֲשֵׁרֵי מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה שִׁישׁ לוֹ מְלִיצִים טוֹבִים רַבִּים.

(דף לב ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' שמ-שמא)

אין רשות לחקור על הצורך במקטרגים וסניגורים בעליונים

אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיָא לְרַבִּי יְהוּדָה אִי הָכִי אִם הַפְּתוּב מְדַבֵּר בְּצִדִיק הַמְקַטְרִים הַתּוֹרָה בִּירְאֵת ה', אִם כֵּן

וּכְתִיב (שם פסוק ג) וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ לְבַלְעוּ חֲנָם, לְאַחֲזָאָה דְהָא רִשׁוֹ אֶתְמָסֵר לְסִטְרָא אַחְרָא לְקַטְרָגָא (ורשו אתמסר) עַל מַלְיָן דְּעַלְמָא, (למאן דלא אצטרף) וּלְאַתְמָסְרָא בִּידוּי.

וְכָל אַלְיָן אַרְחִין טְמִירִין קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַהֵף אַבְתְּרִייהוּ, בְּגִין דְּאִינוּן נְמוּסִין דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּבְנֵי נָשָׂא לָאו אִינוּן רִשְׁאִין לְדַקְדָּקָא אַבְתְּרִייהוּ, בַּר אִינוּן זָפָאֵי קְשׁוּט דִּידְעִין רְזִי אֹרְיִיתָא, וְאֶזְלִין בְּאַרְחָא דְחֻכְמָתָא, לְמַנְדַּע אִינוּן מַלְיָן סְתִימִין דְּאֹרְיִיתָא.

אין המלאכים עומדים להשגיח אלא במעשי ישראל לבדם

וְתָא חֲזִי, מִפְּלַ עֲמִין דְּעַלְמָא לָא קְיִימִין לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵיהוֹן בַּר בְּיִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדְיִיהוּ, בְּגִין דְּאִלִּין בְּגִין לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְכַד לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עוֹבְדֵין דְּיִשְׂרָאֵל פְּדָקָא יָאוּת, כְּבִיכוּ"ל אִינוּן מְמַנְן שְׁלִיחִין כַּד בְּעָאן לְקְיִימָא עַל אִינוּן עוֹבְדֵין דְּיִשְׂרָאֵל, עַל יְהוּ"ה וְדָאֵי קְיִימִין.

מתוך מדבש

זַיְנוּ גַם הַטַּעַם לְמָה נֶעֱנַשׁ פְּרָעָה מֵאַחַר שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִכְבִּיד אֶת לְבוֹ.

(דף לב ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' שמא-שמג)

אין המלאכים עומדים להשגיח אלא במעשי ישראל לבדם

וְתָא חֲזִי מִפְּלַ עֲמִין דְּעַלְמָא לָא קְיִימִין לְאַשְׁגָּחָא בְּעוֹבְדֵיהוֹן בַּר בְּיִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדְיִיהוּ וּבָא וּרְאָה שְׁלֹכַל עַמֵּי הָעוֹלָם אִינָם עוֹמְדִים מְלָאכִים לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם רַק לְיִשְׂרָאֵל לְבַדָּם, בְּגִין דְּאִלִּין בְּגִין לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְפִי שְׁהֵם בְּנִים לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְצוּנוֹ לֹמַר כִּי שְׂאֵר הָאֲמוֹת אִינוּן חֲשׁוּבוֹת לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂיהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, לְפִי שִׁישְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְהֵם בְּנִים לְמִקּוּם, וְנִשְׁמָתָם הִיא חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמֶּעַל, וְאִם הֵם צְדִיקִים גּוֹרְמִים יַחֲוֹד קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשׁוֹכְנֵינֵיהֶּ, וְאִם חוֹטְאִים חֵס וְשְׁלוֹם אֲזַ פּוֹגְמִים לְמַעְלָה, לְכֵן כָּל עֶקֶר הַהַשְׁגָּחָה הִיא עֲלֵיהֶם, (ועוד טעם על דקדוק מעשיהם של ישראל, לפי שהמקטרגים מקנאים בישראל ומבקשים להבאיש ריחם בעיני אביהם שבשמים), וְכַד לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עוֹבְדֵין דְּיִשְׂרָאֵל פְּדָקָא יָאוּת וְכַאֲשֶׁר לָא נִמְצָא מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, כְּבִיכוּ"ל אִינוּן מְמַנְן שְׁלִיחִין כַּד בְּעָאן לְקְיִימָא עַל אִינוּן עוֹבְדֵין דְּיִשְׂרָאֵל אֱלוֹ הַמְּמַנִּים הַשְׁלִיחִים כְּשׁוֹרְצִים לְעַמּוּד וּלְקַטְרָג עַל מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עַל יְהוּ"ה וְדָאֵי קְיִימִין נְחֻשְׁב כְּאֱלוֹ עוֹמְדִים כְּבִיכוּל עַל ה'. (דף לב ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' שדמ-שמה)

הַגּוֹף עֲצָמוֹ הִקְשָׁה מֵאֲבָדוֹן הַבְּנִים וְהַעֲשֶׂר, אִם לָא אֵל פְּנִיף יְבָרְכֵךְ, פְּרוּשׁ בְּעֵבֹר צַעֲרוֹ יִגְדֵף כְּלָפִי מַעְלָה, וּכְתִיב שְׂאֵמֵר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל הַשְּׁטָן וַתְּסִיתַנִּי בּוֹ לְבַלְעוּ חֲנָם שְׁקַטְרָגָתָא עֲלִיּוֹ לְהַשְׁחִיתוֹ בְּחֲנָם מִבְּלִי עוֹן כִּי אִם לְנִסּוֹתוֹ, הָרִי כָּל זֶה בָּא לְאַחֲזָאָה דְהָא רִשׁוֹ אֶתְמָסֵר לְסִטְרָא אַחְרָא לְקַטְרָגָא עַל מַלְיָן דְּעַלְמָא לְהִרְאוּת שְׁנַתָּן וְנִמְסֵר רִשׁוֹת לְהַסְטְרָא אַחְרָא לְקַטְרָג עַל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, וּלְאַתְמָסְרָא בִּידוּי וְלִהְיוֹת נִמְסֵר בִּידוּ, לְכֵן צְרִיף שִׁיעֲמָדוּ סִיגִיּוֹרִים לְלַמַּד זְכוּת כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הָאָדָם מִיַּד הַמְּקַטְרָגִים.

וְאִמֵּר וְדַע לָךְ וְכָל אַלְיָן אַרְחִין טְמִירִין קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁכָל אֱלוֹ הַדְּבָרִים הֵם דְּרָכִים נִסְתָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַהֵף אַבְתְּרִייהוּ וְאִין אַתָּה רָאוּי לְלַכְתּ וּלְחַקוֹר אַחֲרֵיהֶם, בְּגִין דְּאִינוּן נְמוּסִין דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְפִי שְׁהֵם חֻקִּים שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאִין טַעֲמָם נוֹדַע לְבְנֵי אָדָם, וּבְנֵי נָשָׂא לָאו אִינוּן רִשְׁאִין לְדַקְדָּקָא אַבְתְּרִייהוּ וְאִין רִשׁוֹת וְהַתֵּר לְכָל בְּנֵי אָדָם לְדַקְדָּק וּלְשִׂאוֹל וּלְחַקוֹר אַחֲרֵיהֶם, בַּר אִינוּן זָפָאֵי קְשׁוּט דִּידְעִין רְזִי אֹרְיִיתָא מְלַבֵּד לְאֱלוֹ צְדִיקֵי אֲמַת הַיּוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאֶזְלִין בְּאַרְחָא דְחֻכְמָתָא לְמַנְדַּע אִינוּן מַלְיָן סְתִימִין דְּאֹרְיִיתָא וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַחֻכְמָה לְרַעַת אֶת דְּבָרִים הַסְּתוּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה, הֵם בְּטוּחִים שְׁבִינּוֹ סוּדוֹת אֱלוֹ עַל בּוֹרְיָם וְיוֹצִיאֵו לְאוֹר מִשְׁפָּטָם, וְהֵם

המקטרג נאמן על מעשי בני אדם מפני שפיתה אותם ושמעו לו

אמר רבי אבא, כלל הוא שפיר, אבל הכי אוליפנא דשטן סליק ואסטין, וכי איהו יכיל לאסטנא, אין, דהא איהו מלך זקן וכסיל, דכתיב (קהלת ד יג) טוב ילד מספן וחכם ממלך זקן וכסיל, ועל דא יכיל לאסטנא לבר נש, מאי טעמא בגין דאיהו מהימן על עובדוי דבני נשא.

תא חזי האי בדינא דיחיד, אבל בדינא דעלמא פתיב (בראשית יא ה) ויכרד יהו"ה לראות, (שם יח כא) ארדה נא ואראה, דלא אתייהיב מהימנותא אלא בידיה בלחודוי, דהא לא בעא לאובדא עלמא על מימר דההוא מקטרגא, דתיאובתיה איהו תדיר לשיצאה.

מתוק מדבש

דבני נשא לפי שהוא נאמן על מעשיהם של בני אדם, כי הוא פתה אותם לכן יכול להעיד עליהם ששמעו בקולו ונתפתו לו.

ואמר תא חזי בא וראה כי מה שאמרנו שהקדוש ברוך הוא סומך על דברי השטן ונותן לו רשות להעניש בני אדם, האי בדינא דיחיד זהו רק בדינו של יחיד, כי אז פשקא להשטן על היחיד מצד מעשיו הרעים הרי הוא נמסר בידו אפלו אם יש לו קצת זכויות, אבל בדינא דעלמא אבל בדין שגדונים בו הרבה מבני העולם, כשהשטן בא לקטרג עליהם כמו בדור הפלגה, שם פתיב ויכרד יהו"ה לראות, וכן באנשי סדום פתיב ארדה נא ואראה והיינו דלא אתייהיב מהימנותא אלא בידיה בלחודוי שלא נתן נאמנות למקטרג אלא נדון העולם על ידי הקדוש ברוך הוא לבדו, דהא לא בעא לאובדא עלמא על מימר דההוא מקטרגא כי אינו רוצה להאבד את העולם על פי דברי המקטרג, דתיאובתיה איהו תדיר לשיצאה שתאותו היא תמיד להשחית ולכלות, לכן הוא יתברך יורד בעצמו ומשגיח על מעשה העולם לראות אם אין להם שום זכות כלל ורק אז מחיבם פליה. (דף לג ע"ב, ובבאורייתו כרך ה עמ' שנה-שנה)

המקטרג נאמן על מעשי בני אדם מפני שפיתה אותם ושמעו לו

אמר רבי אבא לרבי אלעזר, כלל הוא שפיר כל מה שאמר הפל הוא טוב ויפה, כי ודאי מה שנענש איוב היה בדין ובקשר ולא בחנם על ידי פתוי השטן, אבל הכי אוליפנא אבל בכל זאת כף למדתי דשטן סליק ואסטין שהשטן עולה לרקיע ומשטין על בני אדם, וקשה וכי איהו יכיל לאסטנא וכי הוא יכול להשטין לפני הקדוש ברוך הוא על בני אדם, וכי מאמינים לו לתת לו רשות להעניש בני אדם על פי דבריו, ואמר אין הוא יכול להשטין, דהא איהו לפי שהוא נקרא מלך זקן וכסיל, דכתיב טוב ילד מספן וחכם ממלך זקן וכסיל (פרוש טוב יותר היצר טוב שהוא פילד לפי שבא אל האדם רק כשהוא בן שלש עשרה שנים, והוא מספן שאין האברים שומעים לו כמו ליצר הרע, והוא חכם לפי שמשפיל את האדם לדרך טובה, מהיצר הרע שהוא מלך על האדם ושולט על כל אבריו, והוא זקן יותר מהיצר טוב לפי שמשעה שנולד הולך הוא בא עמו, והוא כסיל לפי שמתעוהו בדרך רע, רש"י). הרי שנקרא מלך, ועל דא יכיל לאסטנא לבר נש ועל פן נתן לו כח להשטין על האדם, מאי טעמא מהו הטעם בגין דאיהו מהימן על עובדוי

שבח דא שירתא

העמרת צבי מזויטשוב ז"ע (בהעלותך): מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו, ובספרו סוד מרע ועשה טוב: נפשי תשתוהח ותדבק בספר הזוהר כאשר ידוע ומפורסם סגולתו.

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

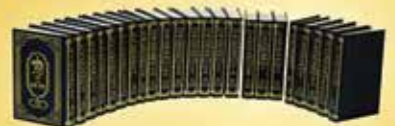
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)